

Resolució 263/2017, de 26 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 263/2017

Administració reclamada: Ajuntament d'Alp.

Informació reclamada: Llicència de l'Hotel Sol i Neu per poder fer espectacle.

Sentit de la Resolució: Desestimació.

Resum: L'escrit en què es fonamenta la reclamació és un escrit de queixa, en el que la pretensió principal és instar l'activitat de l'Ajuntament impeding la celebració de determinats espectacles, que depassa l'àmbit del dret d'accés a la informació pública. La sol·licitud d'informació que s'hi conté de manera subsidiària demana accedir a un expedient municipal inexistent, per la qual cosa s'ha de desestimar la reclamació.

Paraules clau: Ajuntament. Llicències. Espectacles. Soroll. Informació inexistent.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El 16 de juny de 2017 va entrar a la GAIP la Reclamació 263/2017, presentada en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent, a la que l'Ajuntament no hauria respost. La persona reclamant declina seguir el procediment de mediació regulat a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).
2. El 8 de setembre de 2016 la persona reclamant va presentar un escrit a l'Ajuntament en el qual exposava la queixa pel fet que l'Hotel Sol i Neu organitzava espectacles nocturns per als seus clients que ocasionaven greus molèsties als veïns, com ell mateix, ja que la música estava molt alta i tenien les finestres obertes, i demanava "l'accés a l'expedient on l'Ajuntament hagi atorgat la corresponent llicència per dur a terme aquests espectacles; que disposa de local degudament condicionat i insonoritzat per dur-los a terme", fent constar que "per al cas que això no sigui així, sol·licito que l'Ajuntament impedeixi la realització d'aquests shows (...) atesos els greus perjudicis que s'ocasionen als veïns ...". La persona reclamant assenyala que vol rebre la informació per correu electrònic.
3. El 22 de juny de 2017 la GAIP comunica a la persona reclamant que s'admet provisionalment a tràmit la reclamació, identifica la persona responsable de la seva tramitació, li indica els propers tràmits que se seguiran i les dades de contacte electrònic, per si vol fer-ne el seguiment. En la mateixa data, la GAIP informa l'Ajuntament de la presentació d'aquesta reclamació i li demana

que, en el termini de deu dies, li trameti un informe que reculli el seu posicionament i actuacions en relació amb la sol·licitud d'accés en què es fonamenta la reclamació, i que li en remeti l'expedient complet. Transcorregut amb escreix aquest termini, l'Ajuntament no ha respost al requeriment de la GAIP.

4. El 19 de juliol de 2017 té entrada a la GAIP l'informe de l'Ajuntament que explica que va tractar la sol·licitud que és objecte de reclamació com una queixa, i que en el moment de rebre-la es van "posar en contacte amb l'establiment hotel·ler, el qual va dir que adoptaria tots les mesures per evitar les molèsties descrites". Que a la vista de que no havien rebut cap altra queixa des d'aquella, de setembre de 2016, i vist que en escrits posteriors de la persona reclamant no s'hi feia referència, van entendre que es tractava d'un tema resolt. Posteriorment, s'amplia aquesta informació fent constar que l'Ajuntament disposa de llicència per activitat hotel·lera, i que no li cal sol·licitar llicència o presentar comunicació prèvia per fer música o ball després del sopar dins del recinte hotel·ler, ja que el ball o música als clients de l'Hotel està implícit i forma part de la llicència d'activitat hotel·lera inicialment atorgada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

L'Administració reclamada rau dins l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG i, per tant està obligada a facilitar l'accés a la informació pública de què disposi, i de conformitat amb l'article 72 LTAIPBG, la GAIP és competent per atendre les reclamacions que s'adrecin contra ella en matèria d'accés a informació pública.

L'objecte de la reclamació és informació pública, de conformitat amb la definició que en fa l'article 2.b) LTAIP.

La reclamació reuneix els requisits establerts per l'LTAIPBG i pels Manuals aprovats per la GAIP i per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre la sol·licitud en què es fonamenta la reclamació

Es desprèn dels antecedents que l'escrit en què es fonamenta aquesta Reclamació es presta, certament, a confusió ja que el seu objecte sembla més englobat en el marc d'una queixa o denuncia de sorolls que d'una sol·licitud d'informació pública. Això és així perquè, malgrat que cita l'LTAIPBG i

demana accedir a un expedient administratiu, conclou dient que “per al cas que no sigui així (referint-se a la tinença de llicència per fer espectacles concedida per l'Ajuntament a l'Hotel) sol·licito que l'Ajuntament impedeixi la realització d'aquests shows”, la qual cosa porta a concloure que la persona reclamant partiria de la premissa que l'Hotel no té llicència per a aquestes activitats i la pretensió real del seu escrit seria fer-ho evident i exigir, en conseqüència, l'activitat de l'Ajuntament per fer-les cessar.

L'Ajuntament informa que ha tractat aquest escrit com un escrit de queixa i que arran de rebre'l va endegar accions davant l'hotel instant-lo a evitar molèsties als veïns, sense donar-li tràmit ulterior com a sol·licitud d'informació, i que en tenir contactes posteriors amb la mateixa persona reclamant en què se'ls reclamava altra informació sense que fes cap referència a l'escrit objecte d'aquesta reclamació, havia donat per tancat i resolt el tema considerant que amb les accions de l'Ajuntament davant l'Hotel s'havien resolt les molèsties denunciades.

Tenint en compte els termes en què està redactat i els mesos transcorreguts des de l'escrit a l'Ajuntament fins a la reclamació davant la GAIP, no es pot retreure a l'Ajuntament aquesta interpretació.

A més, resulta de la informació proporcionada per l'Ajuntament que l'expedient al qual es demanaria accedir (“expedient on l'Ajuntament hagi atorgat la corresponent llicència per a dur a terme aquests espectacles”) no existeix, ja que no requereix obtenció de llicència, ni tan sols comunicació, la celebració de balls o activitats amb música dins de l'hotel si estan destinats exclusivament als seus clients. Tenint en compte que no existeix aquest expedient que es sol·licita, i d'acord amb la literalitat de l'escrit en què es fonamenta la reclamació, la petició de la persona reclamant quedaria reduïda a que l'Ajuntament impedisís la realització d'aquests espectacles (“per al cas que no sigui així (referint-se al cas que l'ajuntament no hagi atorgat la corresponent llicència per a dur a terme aquests espectacles), sol·licito que l'Ajuntament impedeixi la realització d'aquests shows!”)

Cal recordar, en aquest sentit, que el dret d'accés a la informació pública no empara altra pretensió que la d'obtenir-la, sense que pugui abastar l'impuls d'actuacions per part d'una administració pública com es pretén en l'escrit en què es fonamenta aquesta reclamació, sens perjudici de fer nota que l'Ajuntament afirma haver realitzat aquestes actuacions.

D'acord amb l'exposat, cal desestimar la reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de juliol de 2017, resol per unanimitat:

1. Desestimar la reclamació 263/2017
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 263/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 26 de juliol de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant, per tant, dissabtes i festius) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.
